

Nr 129

Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 och 6 §§ förordningen den 27 maj 1960 (nr 253) om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker, m. m.; given Stockholms slott den 15 mars 1963.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) förordning angående ändrad lydelse av 1 och 6 §§ förordningen den 27 maj 1960 (nr 253) om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker;

2) förordning om ändring i tulltaxan den 12 september 1958 (nr 475); samt

3) förordning angående ändrad lydelse av 8 § förordningen den 3 juni 1960 (nr 258) om utjämningskatt å vissa varor.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås i fråga om läskedrycksbeskattningen viss jämkning i bestämmandet av det skattepliktiga området. Förslaget sammanhänges med ändringar i kommentaren till den internationella tullnomenklaturen. Härjämte förordas bl. a. viss utvidgning av avdragsrätten vid erläggandet av utjämningskatt.

De nya reglerna skall enligt förslaget träda i kraft den 1 juli 1963.

Förslag

till

Förordning

**angående ändrad lydelse av 1 och 6 §§ förordningen den 27 maj 1960
(nr 253) om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker**

Härigenom förordnas, att 1 och 6 §§ förordningen den 27 maj 1960 om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

1 §.

Med *m al t d r y c k* — — — viktprocent alkohol.

Maltdryck betecknas — — — som *l a g r a t*.

Till *l ä s k e d r y c k e r* hänföras mineralvatten och kolsyrat vatten, i tulltaxan upptagna under tulltaxenummer 22.01, samt de drycker som i tulltaxan upptagits under tulltaxenummer 22.02 med undantag för *k a f f e, t e* och *choklad*.

Till *v e r k a r e* kallas — — — för försäljning.

6 §.

Malt- och läskedrycker må för annat ändamål än utförsel ur riket eller till svensk frihamn eller, såvitt avser starköl, uppläggning på provianteringsfrilager utlämnas från tillverkningsställe endast på slutna kärl eller behållare, vilka godkänts av kontrollstyrelsen eller med avseende på rymden blivit märkta på sätt i 14 § lagen om mått och vikt sägs. Sådana kärl och behållare skola vara försedda med uppgift om tillverkarens namn samt, beträffande maltdrycker, om varuslag (lättöl, öl, starköl) och, beträffande läskedrycker, om dryckens benämning. Tillverkarens namn

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Med *m al t d r y c k* — — — viktprocent alkohol.

Maltdryck betecknas — — — som *l a g r a t*.

Till *l ä s k e d r y c k e r* hänföras *k o l s y r a t* mineralvatten och *a n n a t* kolsyrat vatten, i tulltaxan upptagna under tulltaxenummer 22.01 A, samt de drycker som i tulltaxan upptagits under tulltaxenummer 22.02 A.

Till *v e r k a r e* kallas — — — för försäljning.

6 §.

Malt- och läskedrycker må för annat ändamål än utförsel ur riket eller till svensk frihamn eller, såvitt avser starköl, uppläggning på provianteringsfrilager utlämnas från tillverkningsställe endast på slutna kärl eller behållare, vilka godkänts av kontrollstyrelsen eller med avseende på rymden blivit märkta på sätt i 14 § lagen om mått och vikt sägs. Sådana kärl och behållare skola vara försedda med uppgift om tillverkarens namn *eller om tillverkningsstället eller med tillverkarens inregistrerade varumärke* samt, beträffande maltdrycker, om varuslag (lättöl, öl,

¹ Senaste lydelse av 6 § se 1961: 367.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

må ersättas med dennes inregistrerade varumärke eller av kontrollstyrelsen godkänd förkortning av namnet. Varuslag må angivas med särskild beteckning, som godkänts av kontrollstyrelsen. Kärll eller behållare, innehållande maltdryck, må icke förses med uppgift, ägnad att giva drycken sken av att tillhöra annat varuslag än det till vilket den är hänförlig.

Utan hinder — — — vederbörligen justerad.

starköl) och, beträffande läskedrycker, med uppgift om dryckens benämning. Tillverkarens namn och tillverkningsstället må angivas med förkortning, som kontrollstyrelsen godkänt. Varuslag må angivas med särskild beteckning, som godkänts av kontrollstyrelsen. Kärll eller behållare, innehållande maltdryck, må icke förses med uppgift, ägnad att giva drycken sken av att tillhöra annat varuslag än det till vilket den är hänförlig.

Utan hinder — — — vederbörligen justerad.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1963. Äldre bestämmelser skola dock alltjämt äga tillämpning beträffande förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag

till

Förordning**om ändring i tulltaxan den 12 september 1958 (nr 475)**

Härigenom förordnas, att tulltaxan den 12 september 1958 skall i angivna delar erhålla ändrad lydelse på sätt framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1963.

*Bilaga***Kap. 22. Drycker, alkohol och ättika**

22.01	Vatten, mineralvatten, kolsyrat vatten, is och snö:	
	A. kolsyrat mineralvatten och annat kolsyrat vatten	100 l 35:—
	B. andra slag	fri
22.02	Lemonader, aromatiserat mineralvatten, aromatiserat kolsyrat vatten och andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och köksväxtsaft, hänförlig till nr 20.07:	
	A. kolsyrade drycker	100 l 35:—
	B. andra slag	fri

Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 8 § förordningen den 3 juni 1960 (nr 258)
om utjämningskatt å vissa varor

Härigenom förordnas, att 8 § förordningen den 3 juni 1960 om utjämningskatt å vissa varor skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

8 §.

Deklaration till — — — skattskyldighet uppkommit.

Deklaration skall — — — deklARATIONEN avser.

I deklARATIONEN skall lämnas uppgift om den myckenhet skattepliktiga varor, som under beskattningsperioden levererats till köpare. Från denna myckenhet må avdrag göras för varor som återtagits ävensom för varor som enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

(Föreslagen lydelse)

8 §.

Deklaration till — — — skattskyldighet uppkommit.

Deklaration skall — — — deklARATIONEN avser.

I deklARATIONEN skall lämnas uppgift om den myckenhet skattepliktiga varor, som under beskattningsperioden levererats till köpare. Från denna myckenhet må avdrag göras för varor, vilka

a) använts vid tillverkning som deklARATIONEN avser och som visat sig tidigare blivit påförda utjämningskatt,

b) återtagits; eller

c) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1963 men skall icke äga tillämpning å deklARATION som avser tid dessförinnan.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 mars
1963.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga angående *vissa ändringar i förordningen om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker, m. m.* samt anför därvid följande.

Inledning

I en till finansdepartementet den 4 oktober 1962 inkommen skrivelse har kontrollstyrelsen och generaltullstyrelsen beträffande beskattningen av läskedrycker gemensamt förordat viss jämkning i bestämmandet av det skattepliktiga området. Över framställningen har utlåtanden avgivits av lantbruksstyrelsen, kommerskollegium (efter hörande av handelskamrarna i Stockholm, Göteborg, Malmö och Gävle), Svenska bryggareföreningen, Sveriges vattenfabrikanters riksförbund, Svensk industriförening och Kooperativa förbundet.

Vidare har kontrollstyrelsen — efter framställning från Svenska bryggareföreningen och Sveriges vattenfabrikanters riksförbund — i en till finansdepartementet den 17 november 1962 ingiven skrivelse föreslagit ändrade bestämmelser om märkning av malt- och läskedrycker. Häröver har utlåtanden avgivits av generaltullstyrelsen, kommerskollegium, Nya systemaktiebolaget, Svenska bryggareföreningen, Sveriges vattenfabrikanters riksförbund, Svensk industriförening och Kooperativa förbundet.

Slutligen har i en till finansdepartementet den 24 november 1962 inkommen skrift Sveriges sötvaruindustriers förening hemställt om viss utvidgning av tillverkarnas rätt att göra avdrag vid erläggandet av utjämnings-skatt. Över denna framställning har utlåtanden avgivits av kontrollstyrelsen, generaltullstyrelsen, statens jordbruksnämnd, kommerskollegium (efter hörande av handelskamrarna i Stockholm, Göteborg, Malmö och Gävle), Svenska choklad- och konfektyrfabrikantföreningen u. p. a., Sveriges konditorförening samt Kooperativa förbundet.

Jag anhåller nu att till närmare behandling få ta upp här berörda frågor.

Förslag och yttranden

Malt- och läskedrycksbeskattningen

För läskedrycker som tillverkats inom landet utgår enligt förordningen den 27 maj 1960 (nr 253) om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker skatt med 33 öre per liter. Vid import av läskedrycker uttas tull med 35 öre per liter. Detta belopp är bestämt med hänsyn till beräknad särskild varuskatt för vid tillverkningen använt socker.

Till läskedrycker hänförs enligt förordningen dels mineralvatten och kolsyrat vatten — i tulltaxan upptagna under tulltaxenummer 22.01 — dels de drycker som i tulltaxan upptagits under tulltaxenummer 22.02 med undantag för kaffe, te och choklad. Till den sistnämnda gruppen av beskattade drycker hör lemonader, aromatiserat mineralvatten, aromatiserat kolsyrat vatten och andra alkoholfria drycker med undantag för sådan saft av frukter eller köksväxter som faller under tulltaxenummer 20.07.

Vid förordningens tillkomst år 1960 framhölls, att man genom att bestämma det skattepliktiga varuområdet med ledning av tulltaxan erhållit en klar bestämning av det skattepliktiga området och även eliminerat tidigare rådande olikhet i beskattningen av importerade respektive inom riket tillverkade drycker. Generaltullstyrelsen framhöll i sammanhanget bl. a. att man med den gjorda gränsdragningen från det skattepliktiga området utslöt alla rena, för konsumtionsändamål utspädda natursafter utan andra tillsatser än socker och eventuellt konserveringsmedel. Dessa drycker var nämligen att hänföra till tulltaxenummer 20.07. Påpekas må att kommentaren till den internationellt fastställda nomenklatur som ligger till grund för tulltaxan (Brysselnomenklaturen) inte innehöll några bestämmelser om i vilken utsträckning vatten kunde tillsättas utan att varans klassificering ändrades.

Vid tillämpningen av de nu gällande bestämmelserna har man uppställt den regeln att saft, som innehåller minst 25 viktprocent råsaft av enbart citrusfrukter eller minst 35 viktprocent annan råsaft, skall anses som skattefri. Kontrollstyrelsens anvisningar i ämnet har följande lydelse.

Som framgår av brysselkommentaren till tulltaxenummer 20.07 kan dit hänförliga varor utöver saft innehålla socker, vatten och konserveringsmedel. En vara måste dock ha en viss lägsta safhalt för att kunna hänföras till detta nummer. I samråd med Kungl. Generaltullstyrelsen har den lägsta safthalten bestämts i överensstämmelse med livsmedelsstadgans föreskrifter (SFS nr 824: 1951 78 § 1 mom.) om saft, som stadgar, att saft av citrusfrukter skall innehålla minst 25 g råsaft och annan saft minst 35 g råsaft, allt per 100 g av den färdiga varan. Det bör härvid observeras, att till annan saft hänföres blandningar av citrussaft och annan saft, även om däri ingående citrussaft uppgår till 25 g per 100 g vara.

Generaltullstyrelsen och *k Kontrollstyrelsen* erinrar i sin skrivelse om att rådet för samarbete på tullområdet under år 1962 fattat beslut om sådan ändring i kommentaren till Brysselnomenklaturen att saft, som innehåller

mera vatten än natursaften gör, blir hänförlig till tulltaxenummer 22.02. Därest ingen ändring i beskattningsreglerna genomfördes, skulle sådan saft härmed bli underkastad läskedrycksskatt. Då emellertid förarbetena till förordningen ger vid handen att en dylik omfattning av det skattepliktiga varuområdet icke varit avsedd, är en ändring av författningen enligt ämbetsverken påkallad. Ämbetsverken förordar att skatteplikten begränsas till att omfatta kolsyrade drycker som är hänförliga till tulltaxenummer 22.01 eller 22.02. Härigenom skulle en i beskattnings- och kontrollhänseende tillfredsställande avgränsning av det skattepliktiga området ernås.

Ämbetsverken understryker, att den nuvarande gränsdragningen mellan skattepliktiga och skattefria läskedrycker visat sig vara förenad med avsevärda svårigheter från kontrollsynpunkt. De anför härom.

Bestämningar av safthalt är analysmässigt mycket komplicerade och de erhållna resultaten är sällan så säkra att de kan anses ha juridiskt bevisvärde. Eftersom tillverkarna av stilldringar (skattefria, icke kolsyrade drycker) icke är skattskyldiga tillverkare, kan kontrollstyrelsen ej ålägga dem en redovisningsskyldighet som möjliggör kontroll av utbytet av färdig vara i förhållande till saftförbrukningen.

En ytterligare svårighet ligger däri, att den som tillverkar en stilldrink som regel köper saftkoncentrat av en importör, som icke står något ansvar för den slutliga produkten, men som i flertalet fall lämnar uppgifter om hur koncentratet skall spädas. Visar beskattningsmyndighetens undersökning av den färdiga drycken på för låg safthalt, skall tillverkaren åläggas att betala skatt, oaktat han kan visa att han följt det recept som extraktleverantören anvisat för framställning av skattefri vara.

En ändring av förordningen om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker i enlighet med det framlagda förslaget påkallar även — för att nuvarande samstämmighet i beskattningshänseende mellan importerade och inom landet tillverkade drycker skall kunna bibehållas — ändring i tulltaxan. Härom anföres i ämbetsverkens framställning följande.

Tullen för de i tulltaxenummer 22.01 och 22.02 upptagna dryckerna avser att motsvara den vid inhemsk tillverkning av sådana drycker utgående skatten. Tullsatsen har dock avrundats uppåt till 35 öre per liter, och det överskjutande beloppet utgör även kompensation för den särskilda varuskattnen för i varan ingående socker. Tveksamhet kan råda huruvida tillräcklig anledning föreligger att enbart i sist angivna syfte bibehålla en ur konkurrenssynpunkt skäligen betydelselös tullsats av 2 öre per liter. För sin del finner generaltullstyrelsen övervägande skäl tala för att till nr 22.01 och 22.02 hänförliga drycker av icke skattepliktigt slag i tulltaxan upptages med tullfrihet.

Det framlagda förslaget har tillstyrkts av samtliga remissinstanser. I ett par remissyttranden understrykes vikten av att beskattningsområdet inte utökas utan får den omfattning som vid förordningens tillkomst var avsett.

Märkningen av malt- och läskedrycker

Som nämnts har kontrollstyrelsen även framlagt förslag om viss jämkning av bestämmelserna rörande märkning av malt- och läskedrycker. För närvarande skall sådana drycker vid försäljning inom riket vara försedda med uppgift om tillverkarens namn. Maltdrycker skall dessutom vara försedda med uppgift om varuslag (lättöl, öl, starköl) och läskedrycker med uppgift om dryckens benämning. Tillverkarens namn får dock ersättas med inregistrerat varumärke eller av kontrollstyrelsen godkänd förkortning av namnet. Varuslag får även angivas med särskild beteckning, som godkänts av kontrollstyrelsen.

Kontrollstyrelsen förslår nu en sådan jämkning av märkningsbestämmelserna att uppgiften om tillverkarens namn skall kunna utbytas mot uppgift om tillverkningsställe eller sådan förkortad beteckning för detta som godkänts av kontrollstyrelsen.

Förslaget motiveras med hänvisning till de förhållanden som uppkommit inom bryggeriindustrien efter de senaste årens många fusioner inom branschen. Styrelsen anför.

För rätt att tillverka öl och starköl erfordrades före ikraftträdandet av 1960 års förordning Kungl. Maj:ts medgivande. Genom denna förordning blev sådan rätt beroende av kontrollstyrelsens tillstånd. Ändringen torde ha bidragit till att underlätta vissa fusioner inom bryggeriindustrien, som ägt rum på senare tid. Ytterligare fusioner får med hänsyn till ägandeförhållandena inom branschen anses vara möjliga. Efter fusion har det övertagande bolaget anmälts som tillverkare hos kontrollstyrelsen, vilket ur märknings-synpunkt medfört att detta bolag skall ange sitt namn även på produkter som tillverkas på tillverkningsställe med ett inom kundkretsen inarbetat annat namn. I stor omfattning innehåller tillverkarnamnen orsnamn. Som exempel kan nämnas att Luleå bryggeri nyligen genom fusion övertagit Piteå bryggeri. Båda bryggerierna fortsätter tillverkningen men ur märknings-synpunkt skall enligt gällande bestämmelser luleåbryggeriets namn, eller förkortning därav eller företagets inregistrerade varumärke anges på de i Piteå tillverkade varorna. Syftet med märkningsföreskrifterna är att göra det möjligt för tillsynsmyndigheten att vid kontroll av varorna fastställa var de tillverkats. En undersökning rörande exempelvis för hög alkoholhalt hos en maltdryck måste göras på tillverkningsstället. Ur denna synpunkt innebär den ändrade märkningen i det relaterade fallet närmast en omgång.

Kontrollstyrelsens förslag tillstyrks av samtliga remissinstanser utom Nya systemaktiebolaget.

Nya systemaktiebolaget föreslår för sin del, att märkningsföreskrifterna ändras så att tillverkningsstället (inte bara orten utan även namnet på tillverkande bryggeri) alltid skall sättas ut. Däremot bör enligt bolagets mening tillverkaren ha valfrihet när det gäller att sätta ut sitt eget namn.

Bolaget framhåller, att de nuvarande bestämmelserna medfört att efter fusion det övertagande företagets namn anges på etiketten, även om tillverkningen fortsätter på det gamla tillverkningsstället. Från konsumentens synpunkt är det enligt bolaget emellertid mest väsentligt, att etiketten innehåller

ler uppgift om tillverkningsstället. Den vanligaste varianten vid fusion är nämligen, framhålles det, att det övertagande bolaget koncentrerar driften till något eller några tillverkningsställen men fortsätter att sälja produkten under de övertagna bryggeriernas namn och med deras etiketter. Detta är enligt bolagets mening ett vilseledande, som är ägnat att inverka på köparnas val av vara. Man erinrar i sammanhanget om att näringslivets opinionsnämnd nyligen uttalat att ett sådant förfaringssätt står i strid mot god affärssed. Nämnden rekommenderade en sådan utformning av etiketter och reklam att någon risk för vilseledande i fråga om varans ursprung inte uppstår.

Utjämningskatten

Utjämningskatt erlägges enligt förordningen den 3 juni 1960 (nr 258) om utjämningskatt å vissa varor dels för choklad- och konfektyrvaror med undantag dock bl. a. för glass dels för wafers och biscuits. För här i landet tillverkade varor är tillverkaren skattskyldig.

I deklaration till utjämningskatt får tillverkaren göra avdrag för varor som återtagits samt för varor som enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn. Däremot medges ej avdrag för varor, som använts vid utjämningskattepliktig tillverkning och som tidigare blivit belagda med utjämningskatt, liksom inte heller för varor, vilkas försäljning förorsakat den skattskyldige förlust på grund av bristande betalning.

Sveriges sötvaruindustriers förening anhåller i sin skrivelse att avdrag av tidigare erlagd utjämningskatt för vid tillverkningen använda halv- och helfabrikat skall få ske samt att avdrag skall medges för varor, som återtagits på grund av reklamation eller för vilka tillverkaren till följd av bristande betalningsförmåga hos köparen ej erhållit betalning.

Föreningen framhåller i sin motivering, till en början, att på senare tid en allt mer framträdande specialisering skett inom branschen, särskilt bland de mindre företagen. För att ändå kunna erbjuda kundkretsen i stort sett samma sortiment som tidigare anskaffar de olika företagen såväl halv- som helfabrikat från andra — ofta i grupp samverkande — tillverkare. I den mån sålunda inköpta halv- och helfabrikat ingår i leveranser av utjämningskattepliktiga varor utgår nu sådan skatt två gånger för samma vara.

När det gäller införandet av rätt till avdrag för kundförluster, hänvisar föreningen till att motsvarande avdragsrätt redan föreligger inom den särskilda varuskattens område.

Vid remissbehandlingen har framställningen om avdragsrätt för tidigare beskattade varor tillstyrkts av samtliga remissinstanser.

Kontrollstyrelsen ansluter sig för sin del helt till de i framställningen anförda synpunkterna.

Enligt *kommerskollegium* synes något bärande skäl för en snävare avdragsrätt i detta fall än beträffande särskild varuskatt inte föreligga. Kollegium anför i övrigt bl. a. följande.

Vad angår den dubbelbeskattning, som blir följden vid försäljning av halv- och helfabrikat från en tillverkare till en annan, kan tilläggas, att den med förordningen avsedda utjämningen — betingad av Sveriges anslutning till EFTA och därav följande sänkning av tullsatserna för vissa av jordbruksregleringen berörda produkter, vilka enligt EFTA-konventionen skola behandlas såsom industrivaror — kommer till stånd i och med att utjämnings-skatt erlägges första gången. Uttagandet av sådan skatt ännu en gång, när halv- eller helfabrikat ingår i en av förvärvare tillverkad färdigprodukt, synes icke motiverat av författningens syfte.

Avdragsrätt för kundförluster tillstyrkes också av flertalet berörda instanser. *Statens jordbruksnämnd* ifrågasätter dock för sin del, om skäl finns för införandet av en sådan rätt. Nämnden anför.

Vad angår föreningens hemställan om att avdrag skall kunna medgivas på grund av bristande betalning från köparen vill jordbruksnämnden framhålla, att jordbruksavgifter enligt stadgad praxis, som i vissa fall även stadfästs av regeringsrätten, ej återbäres vid kundförluster eller i andra jämförbara sammanhang, t. ex. läckage, brandskada och stöld. Det må även framhållas, att avdrag av utjämningskatten skulle leda till att den skattskyldige genom prisutjämningsförfarandet fick sina råvaror till reducerat pris.

Departementschefen

De nu framlagda förslagen till författningsändringar är av väsentligen teknisk natur.

Förslaget till jämkning av det skattepliktiga området inom läskedrycksbeskattningen har — såsom framgått av den tidigare redogörelsen — föranletts av en ändring i kommentaren till den internationellt fastställda nomenklatur, som ligger till grund för tulltaxan (Brysselnomenklaturen). Om ingen ändring vidtas i de svenska skattebestämmelserna, som i sin nuvarande utformning är knutna till tulltaxan, skulle med en tillämpning av kommentaren i dess nya lydelse bland annat fruktsaft, som tillsatts vatten och som nu är skattefri, bli underkastad beskattning. För att undvika detta har kontrollstyrelsen och generaltullstyrelsen föreslagit, att skatteplikten skall bestämmas så att den omfattar endast kolsyrade drycker. Härigenom skulle det skattepliktiga området i stort sett bli detsamma, som avsågs vid tillkomsten av den nu gällande skatteförordningen, bortsett från att vissa mindre vanligt förekommande mineraldrycker, vilka hittills varit beskattade, skulle bli skattefria. I likhet med de i ärendet hörda remissinstanserna har jag intet att erinra mot det framlagda förslaget. Jag tillstyrker sålunda, att förordningen om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker samt tulltaxan ändras i enlighet därmed. Härvid förutsättes, att särskild varuskatt inte heller uttas på andra pulver och tabletter än sådana som är avsedda för beredning av läskedrycker enligt den nu föreslagna definitionen.

Inte heller beträffande förslaget om ändrade märkningsföreskrifter för malt- och läskedrycker föreligger någon anledning till erinran från min sida. Jag finner sålunda inte skäl att, såsom Nya systemaktiebolaget ifrågasatt,

föreskriva skyldighet för tillverkare att alltid ange tillverkningsstället. De överbäganden, som ligger till grund för detta förslag, synes lämpligen böra tillgodoses på andra vägar. I enlighet med det anförda förordar jag en sådan författningsändring, att i stället för tillverkarens namn får användas tillverkningsställets namn eller förkortad beteckning härför. Däremot synes tillverkningsorten inte alltid behöva anges.

Vad slutligen beträffar förslaget att vid erläggandet av utjämnings-skatt medge avdragsrätt, då skatt redan erlagts för vid tillverkningen använda halvfabrikat m. m., finner jag mig inte böra motsätta mig detta. Med hänsyn till utjämnings-skattens speciella natur bör däremot enligt min mening inte här införas någon sådan avdragsrätt för kundförluster, som föreligger i vissa andra fall på den indirekta beskattningens område. Jag avstyrker sålunda förslaget på denna punkt.

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1) *förordning angående ändrad lydelse av 1 och 6 §§ förordningen den 27 maj 1960 (nr 253) om tillverkning och beskattning av malt- och läskedrycker;*

2) *förordning om ändring i tulltaxan den 12 september 1958 (nr 475);*
samt

3) *förordning angående ändrad lydelse av 8 § förordningen den 3 juni 1960 (nr 258) om utjämnings-skatt å vissa varor.*

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga de sålunda redovisade författningsförslagen.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Per Eskilsson